

Výstup ze synodální skupinky – Téma IV Slavit

- Slavení je v centru naší víry, našeho života. Život jde směrem ke mši svaté, dovnitř, do centra, tam je to setkání, a pak zase směřuje ze mše svaté ven, bohatství tohoto setkání vynáší do světa. Každé slavení je zpřítomnění setkání s Kristem. Účast na mši svaté nás nese životem, tím, co prožíváme jinde.
- Liturgie je velmi formativní, důležitá. Ke slavení patří krása, výjimečnost a návaznost na Bibli.
- Pocit společenství při slavení mše
  - Je důležité mít pocit, že jsem součástí, že tam patřím.
  - Ve velké farnosti je často těžké cítit společenství při mši.
  - Pocit společenství se dá líp tvořit v menších skupinách.
  - Na druhé straně anonymita poskytuje pocit bezpečnosti.
  - Je rozdíl ve slavení všednodenní a nedělní mše. Všednodenní je intimnější, je více “pro mě“. V neděli zažívám pocit společenství, je to pro mě posila.
- Účast věřících na liturgii
  - Je služba oficiální – s pověřením, a je služba ad hoc. Služba ad hoc – přijdu do sakristie a domluví se.
  - Kamarádi někdy říkají, že jazyku liturgie nerozumějí, ale pro členy skupiny tomu tak není – „Slavnost je něco výjimečného, tedy i jazyk je výjimečný“. Je potřeba najít rovnováhu mezi „chráněním tradice“ a „vycházením době vstříc“.
  - Jazyk liturgie má i vizuální složku – hudba, výtvarné umění, kadidlo.... To všechno je slavení.
  - Do přímlov a do modlitby lze zahrnout všechny, dotknout se všech – to je důležitá dimenze. Modlitby jsou také slavení, za sebe navzájem, v různých životních situacích.
  - Škoda, že za covidu není pozdrav pokoje – z toho gesta jsme čerpali sílu společenství
- Další
  - Hezké je vnímání času podle liturgického kalendáře, pořád je na co se těšit.